

Alkotmánybíróság
Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr részére
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1536-7/2015
Érkezett:	2015 OKT 21.
Peldány:	1
Kezeltiroda:	

Ügyszám: IV/1536-6/2015.

korábbi Felperes F/1. sz.

alatt csatolt meghatalmazással eljáró jogi képviselőm útján a Hajdú-Bihai Megyei Kormányhivatal Debreceni Járási Hivatal Járási Földhivatala (címe: 4026 Debrecen, Kossuth u. 12-14. sz. alatti) Alperesek ellen a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 8.K.30.170/2014/25. szám alatt meghozott ítélet *teljes egésze ellen* korábban a törvényes határidőben előterjesztett alkotmányjogi panaszommal összefüggésben fenti ügyszám alatt megindult eljárásban a t. Alkotmánybíróság 2015. szeptember hó 7. napján kelt hiánypótlási felhívásában foglaltak teljesítésére vonatkozóan a megadott határidőben az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 8.K.30.170/2014/25. szám alatt és a Kúria Kfv.III.38.103/2014/7. szám alatt meghozott ítéletek alkotmányellenességét legyen szíves megállapítani, és legyen szíves azokat a Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) (továbbiakban: Alaptörvény) 24. Cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a (3) bekezdés b) pontjának megfelelően megsemmisíteni.

Kérem az első fokon eljáró bíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig legyen szíves felfüggeszteni.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét és illetékességét a Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) (továbbiakban: Alaptörvény) 24. Cikk (2) bekezdés d) pontjára valamint az Abtv. 27. §-ára alapítom.

Tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy valamennyi jogorvoslati eljárást kérelmező kimerített, ugyanis a támadott elsőfokú hatósági határozatot követően fellebbezéssel élt a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező másodfokú hatóság irányába, azt követően, azzal szemben pedig bíróság előtti felülvizsgálattal, illetve a Kúria előtti felülvizsgálattal is élt.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy legyen szíves az Abtv. 27. §-a alapján a fenti kérelmek elbírálása vonatkozásában eljárást megindítani.

Továbbá tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy kérelmező személyes adatainak közzétételéhez nem járul hozzá.

Előzményként előadom, 1998-ban a két testvérem és én 4 különböző szántót egyenlő arányban örököltünk édesapánkról haszonélvezeti joggal terheltlen. A közjegyzői eljárást még annak jogerőre emelkedetten közölt hatálya előtt [REDACTED] bíróság előtt megtámadta. A 7 évig tartó, tulajdonjog és tulajdonközösség megszüntetése tárgyában kezdeményezett polgári perben magának akarta a teljes érték 2/3-ad részét. A peres eljárás keresetének teljes elutasításával, csupán a tulajdonközösség megszüntetésével zárult. Édesanyánk, végig felperesi magatartást tanúsított, bár ő technikai alperes volt. Kezdetől fogva magam szerettem volna használatba venni a saját résztulajdonomat, de édesanyám sem nekem, sem az azóta elhunyt [REDACTED] testvéremnek, sem az ő kiskorú gyermekének nem adta a használatába. A közjegyző miatt átvezetésre sem került a hagyaték. En jártam el 2004.06.05.-én, mert nem jutottam hozzá a jogerős példányhoz, és az is jelentős időt vett igénybe, hogy kikényszerítsem az engem megillető példányt. Nem volt meg a bírósági anyagban sem, úgy pereltek ellenünk. 2006.-ig a bíróság nem hozott ítéletet. Ez az állapot nagyon kedvező volt [REDACTED]

A földhivatal a földhasználatra irányultan vagy nem tette meg, vagy letagadta a bejegyzést, amikor földhasználati szemlélt szándékoztam kiváltani. Letagadták azzal, hogy nincsen senki bejegyezve. Az ingatlan-nyilvántartáshoz hasonlóan betekintési jogot pedig a törvény nem biztosít, így nem jutottak sokáig a tudomásomra a valós tények. Édesanyám, mint özvegyi haszonélvező nem tartotta be az elő bérleti jogra vonatkozó szabályokat velem szemben, és egy ideig egy mentelmi joggal rendelkező idegen személynek adta használatba, a tulajdonomban álló termőföldeket, hiába jeleztem akár szóban, akár írásban felé igényem. 2008-ban egy elutasító határozatból tudtam meg az illető nevét, mert az akkor esedékes „Bázis jog”, mint vagyoni értékű jogra való jogosultság miatt kiküldték szerződésekhez tartozó, visszamenőleges hatályú hiánypótló végzést, melyre írásban nyilatkoztam a hozzájárulás megtagadásáról. Nem jegyezték be, de évente kapta a különböző támogatásokat. Ugyanezt tette [REDACTED] stvérem is, mert édesanyánk a 0367/37 hrszú, valamint a megörökölt 0367/36 hrszú szántókat kezdettől fogva átadta használatra, előbb, mint haszonbérlet, mert ez a jogcím tette lehetővé a támogatások kiutalását. Nem jegyeztették be, emiatt bírsággal sújtotta édesanyámat és [REDACTED] a földhivatal. 2011-ben a Debreceni Járási Földhivatal a földhasználatra vonatkozóan szakminisztériumi rendelet előírása alapján a földhasználati bejegyzéssel nem rendelkező ingatlanok esetében saját hatáskörben rendelt el vizsgálatot. A tulajdonomban álló ingatlanok eseti vizsgálataiba engem egyáltalán nem vont be, azok eredményéről nem értesített, mert velem szemben egy esetben sem vette figyelembe a közhiteles ingatlan-nyilvántartás adatait. A megküldött felhívásában, melyről engem semmilyen módon nem tájékoztatott, sőt kifejezetten eltitkolt minden keletkezett iratot, abban édesanyámat nem, mint haszonélvezőt, hanem mint tulajdonost szólítja fel a földhasználat bejegyzésének pótlására szemben azzal, hogy özvegyi haszonélvező édesanyám nevére szóló, tulajdonos jogcímmel okot adó okirat nem állt a hivatal rendelkezésére. Ennek ellenére mégis, mint tulajdonost szólították fel az alábbi tartalommal. Az alperesnek a Debreceni Közigazgatási Bírósághoz továbbított iratjegyzéke mögötti 1. számú, 704383/2011 azonosítóval ellátott melléklete tartalmazza, melyet szintén nem hozott a tudomásomra a hivatal.

Idézem: 1. melléklet, 1. bekezdés:

„A Debreceni Körzeti Földhivatalnál 701490/2011 Sz. hivatalos feljegyzés alapján megállapítom,

[REDACTED] hrsz-ú ingatlan tulajdonosa, ezért az 1994. évi LV. Törvény 25/B (7) alapján a termőföld használójának minősül, és földhasználati változás bejelentési kötelezettségének nem tett eleget.”

Alperesi hivatal 1. melléklet, 4. bekezdése:

„Amennyiben tulajdonát képező Debrecen [REDACTED] hrsz-ú ingatlanok (termőföldnek) nem használója, a fent megadott 20 napos határidőn belül nyilatkozzon (szívessegi földhasználat, haszonkölcsön) a földhasználó személyéről, vagy írásos formában készült okirattal igazolja (haszonbérleti szerződés) a haszonbérelő személyét annak érdekében, hogy a földhasználati bejelentés elmulasztásával kapcsolatos eljárást a tényleges földhasználóval szemben tudja hivatalom lefolytatni.”

Megjegyzem, a végzésben egyszer sem használja a hivatal édesanyám neve előtt az özvegy előnevet.

Az alperesi iratjegyzéken rögzített lista 1. sorszámú tétele a „701490/2011 számú Feljegyzés” címmel azonosított mellékletet nevezi meg, azonban ez az irat nem került megküldésre a felülvizsgálati eljárás egyetlen szakaszában sem a T. Bíróságokhoz. Helyette a fenti számú végzés található.

A végzésben hivatkozott feljegyzés, ami a lista 1. számú tétele, nem lelhető fel a felülvizsgálni kért határozat mellékleteiben. Annyit lehet tudni, amit fent idéztem. Mint ahogyan azt sem lehetett tudni, hogy a végzés mikor került bele az iratanyagba, mert közvetlenül nem érkezett a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a fent idézett végzést sem. Jelenleg a végzés került felterjesztésre, azonban az „Iratjegyzék” listájában megnevezett „Feljegyzés” című irat nem.

Az alperesi hivatal nem adta ki a „Feljegyzés”-t, majd csak a kúriai felülvizsgálati kérelmi határidő, 2014.09.29 lejárta után, 2014.11.06.-án, hiába igényeltem észlelésemet követően.

Panaszt tettem a hivatalban, de hatástalan volt, ugyanis tőlem nem származhatott olyan irat, amelynek tartalma okot adott volna olyan tartalmú „Feljegyzés” az elkészítésére, mely szerint én nem vagyok tulajdonos. Teljesen biztos vagyok abban, hogy én nem írtam alá semmit, ezért nem értettem a végzés tartalmát szemben azzal, hogy a közhiteles nyilvántartás semmilyen formában, még csak törölt széljegyzetként sem jelölte ezt az állapotot. Erre utaló megjegyzés a kötelezően bejegyzett tények rovatban nem lelhető fel. Azonban ez elgondolkodásra késztetett, hiszen - idézem -, előírja az

(Inytv.) 5. § (7) bekezdése szerint „A Ptk.-nak az ingatlan-nyilvántartási adatok irányadó jellegére vonatkozó rendelkezése tekintetében az adatok helyessége alatt az adatoknak az okiratokkal való egyezőségét is érteni kell.”

Az az állapot következett be, hogy egyidejűségben 1/1 tulajdoni hányadban két különböző természetes személy nevére állt rendelkezésre hatályban tartott okirat a [REDACTED] [REDACTED] ingatlanok hatályos iratainak irattárában. Ítélet, amelynek alapján a tulajdonjogomat be is jegyezték 2007.04.10.-ével, csak és kizárólag, és szakadatlanul az én nevemet tartalmazza, ennek ellenére a földhasználati osztályon a **704383/2011. számú végzésből** dolgozott a hivatal. Nem vette figyelembe a közhiteles nyilvántartást. Ezért is nem a Ket. 15. § (3) bekezdésére alapozta a per során sem a hivatal, sem a bíróság, sem a T. Kúria a határozatát, sem pedig a földhasználat bejegyzésére meghozott határozat megküldését, pedig rendelkezésre állnak a tulajdoni lapok. A felülvizsgálati eljárásban haladéktalanul becsatoltam a felügyeleti jogkörben meghozott, **704383/2011. számú végzést helyesbítő 700.188-13/2014 számú, felügyeleti jogkörben meghozott határozatot.** Ezt megelőzően, tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati eljárásnak azon szakaszában voltam, amikor az I. fokú eljáró bíróság ítélete jogerőre emelkedett, és a T. Kúriához történő felterjesztésre várt az alperesi iratanyag, és csak is ott állt rendelkezésemre a végzés, ezért számos helyen, kértem segítséget. Miután a II. fokú Földhivatal nem reagált, további panaszt tettem a Hajdú – Bihar Megyei Kormányhivatal Perképviselési Osztálya felé is. Ezt követően a Kormányhivatal Hajdú – Bihar Megyei Földhivatala felügyeleti eljárásban hozott egy határozatot, amelyben rögzítette azt, hogy a 704383/2011 számú végzésben hibásan szerepelt Csige Imrénére vonatkozó tulajdonos jogcím, Csige Imréné nem tulajdonos, hanem özvegyi haszonélvező. Ezt a **700.188-13/2014 számú határozatot** azért csatoltam be utólag, mert a T. Kúria előtti eljárásnál korábban nem tehettem meg, ugyanis a hivatal nem biztosította az ingyenes felperesi példányt, amiből ez tudomásomra juthatott volna, még illetékbélyeg ellenében sem, megegyezően az I. fokú felülvizsgáló bíróság sem volt hajlandó kiadni hiteles másolatban a felperesi példányt. Ezért jogorvoslati lehetőséget keresve a Kormányhivatal Perképviselési Osztálya felé jeleztem, különösen a keletkezett állapot miatt, annak megszüntetését remélve. A keletkezett ellentmondás a T. Kúriához felterjesztett mellékletekben fellelhető még az akkor kialakult állapotot, sajnos ma is jelen van. Nem volt lehetőségem előbb eljárni az ügyben, mert semmit nem hoztak a tudomásomra, az ügyészségekhez is hiába fordultam, eredménytelen volt, nem indítottak vizsgálatot. Pedig egyáltalán nem mellékes, hogy földhasználatra vonatkozó jogvitát megelőzően a tulajdonjogot is meg kell-e állapítani.

Minden eljárást úgy folytatott le a Debreceni I. fokú földhivatali hatóság földhasználati osztálya, megegyezően a II. fokú földhivatallal, hogy semmit a tudomásomra nem hoztak a 2011.06.07.-én meghozott határozatról. Azt, mint tulajdonosnak nem küldték meg. A 2013.07.25.-én a tudomásomra jutott határozat munkapéldányával indítottam fellebbezési eljárást, amelyet nem bíráltak el sem a tartalom szerint, sem nem értesítettek előzetesen 8 napon belül a határozat meghozatalának akadályozásáról a 30 napon belüli határidő kötelezően előírt jogvesztő határidő túllépése megokolásáról. Felülvizsgálati eljárást indítottam el 2013.10.14.-én, a fentebb ismertetettek miatt közvetlenül a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon. Nem küldte meg az alperesi hivatalnak, mert nem áll rendelkezésre átvételt igazoló okirat a felterjesztő I. fokú bíróság részéről. Keresetlevelemre nem hozott ítéletet a bíróság.

Határidőn túl egy újabb megismételt eljárásban hozott első fokú határozatot a Debreceni Járási Földhivatal, amely érdemi vizsgálat nélküli elutasítás tartalmú végzés. A 2013.08.02.-ai fellebbezésemet nem vizsgálta meg annak tárgyára vonatkozóan. Külön fellebbeztem meg az érdemi vizsgálat nélküli elutasítást is, mert a hivatal arra alapozta, hogy nem vagyok érintett, azért utasít el. Nem a Ket. 15. (3) bekezdésére alapozta, hanem a Ket. 15. (1) bekezdése értelmében postázta ki 2013.10.16.-án a 2011.06.06.-án meghozott határozatot. Majd egy határozatban hozott döntést a 2013.08.25.-án benyújtott és a 2013.10.26.-án szintén benyújtott fellebbezéseimről.

A Hajdú – Bihar Megyei Kormányhivatal Földhivatala, Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Debrecen, nem tartották be a törvények által kötelezően előírt jogvesztő határidőket, ennek ellenére a hivatal nem lett pervesztes, mert sem az I. fokú bíróság nem marasztalta el a Debreceni Kormányhivatal Földhivatalát, mint II. fokú földhivatali hatóságot, sem a T. Kúria nem marasztalta el az I. fokú felülvizsgáló bíróságot, a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot a hivatali késedelem észlelésének a hiánya végett, és nem utasította új eljárás lefolytatására az ítéletbe foglalt

jogszabályok téves értelmezése miatt. Ezért a felülvizsgálati bíróságok, és a II. fokú Földhivatal megsértették az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*”

Alapvetés R. cikk (2) bekezdése szerint „*Az alaptörvényben foglaltak mindenkire kötelezőek.*”

Mivel a bíróság és a hivatal sem tartotta be a rá kötelező határidőket, ezzel megsértették a törvény előtti egyenlőséget, amelyet az Alaptörvény XV. cikke tartalmazza az alábbiak szerint:

(1) *A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*

(2) *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

Alábbiakban a késedelmeket és az egyéb eljárási szabálysértéseket részletezem:

A T. Kúria felülvizsgálati eljárásában nem vette figyelembe 2013.10.14-2014.02.19.-éig történt I. fokú bírósági eljárási cselekményeket, amelyek a 30170/2014/25 számú (Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Debrecen) meghozott ítélet előzményirataiban állnak rendelkezésre. Ezeket az iratokat a felülvizsgálat határidejét követően nem terjesztette fel a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság. A hiányt külön beadványban jeleztem a T. Kúria felé, azonban a T. Kúria emiatt is engem marasztal. Ezeknek az iratoknak hiányában felterjesztett akta nem egységes, mert részben a Debreceni közigazgatási és Munkaügyi Bíróság belátása szerint kiemelt néhány iratot az eredeti érkezetéséből, azokat nem érkezett újra, és mint egyes mellékleteket összesorolta a később benyújtott iratokhoz. Azonban nem ismeri el az előzményirati besorolást, és a bírósághoz fordulás időpontját a meghozott ítéletben. Leglényegesebb iratot, a 2013.10.14.-én, első alkalommal érkeztetett keresetlevelemet nem tartalmazta. Valamint az eljáró Debreceni Járási Földhivatal, a Kormányhivatal Hajdú – Bihar Megyei Földhivatala Debrecen, valamint a Debreceni Közigazgatási Bíróság, mint I. fokú felülvizsgálati bíróság eljárási szabálysértéseit bizonyító iratokat, köztük a Hajdú – Bihar Megyei Főügyészség intézkedését a keresetlevelemre vonatkozóan, és a felülvizsgálni kért, II. fokú hatóság megtámadott határozatát, amely jelen vizsgálatnak is a keresetindítás alapirata tárgya. A T. Kúria nem vette figyelembe az alábbi késedelmeket és eljárási szabálysértéseket:

2011.06.06 a megfellebbezett I. fokú határozat kelte, amelyet nem küldött meg címemre a Debreceni Járási Földhivatal.

2013.07.26.-án jutott a tudomásomra az I. fokú határozat, egy munkapéldányból, nem küldte meg.

A késett napok száma:752.

2013.07.26.-án jutott a tudomásomra egy munkapéldány jellegű határozatból a tartalma irat betekintés alkalmával a Szolnoki Törvényszéken egy másik peranyagból.

2013.08.02 Megfellebbeztem az I. munkapéldány jellegű határozatot.

2013.09.04 keltezéssel, tájékoztatás megnevezéssel a tárgyban megküldött irat a Kormányhivatal Hajdú – Bihar Megyei Földhivatala Debrecen II. fokú földhivatali hatóságtól, mely tartalma szerint elutasító határozat. A hivatal formailag hibás határozatot kézbesített. 33 napra sem hozott határozatot, sem 8 napon belül nem értesített akadályoztatásról a határozat késése kimentésére. A késett napok száma 33-30=3 nap. A hivatal felé jogvesztő hatályú.

2013.09.16.-án 30 napon túl, 45 napra, tehát 15 nap késedelemmel a II. fokú földhivatali Hatóság hatásköri hiányra való hivatkozással végzésben utasítja az I. fokú hatóságot új eljárás lefolytatására. A késedelem 15 nap, ami peres eljárásban jogvesztő hatályú a hivatalra, mint félre. Hatásköri hiány nem áll fenn, mert felügyeleti szerve a járási földhivatalnak.

2013.10.04. keltezéssel érdemi vizsgálat nélkül elutasította a fellebbezést azzal, hogy nem az érintettől érkezett, és a Ket. 15. § (1) bekezdésére való hivatkozással megküldte a

2011.06.07.-én meghozott határozatot, amellyel mindenben megegyező tartalmú munkapéldányt fellebbeztem meg 2013.08.02.-án. Sem a II. fokú hivatalhoz történő felterjesztése, sem érdemi elbírálása a fellebbezésemnek nem történt meg az I. fokú hatóság részéről 30 napon belül.

2011.06.06-2013.10.04.-ig nem küldte meg a határozatot, ami 822 nap. Sokszorosa az ésszerű határidő lejártának. Jogvesztő hatályú, mert nincs bírósági jogorvoslathoz való

jogom az egy éven túli postán történő igénylésre.

2013.10.04.-én a 719.925-5 végzést, melyet 2013.10.16.-án adta fel postára, ismét megfellebbeztem, mert nem a Ket 15. § (1) bekezdése értelmében, hanem a Ket. 15. § (3) bekezdése értelmében vagyok ügyfél, hiszen tulajdonos vagyok. Ennél fogva illet meg az elő használati jogom is, emiatt is érintettje vagyok az ügynek.

2013.08.02-2013.11.24.-éig összesen 83 napig nem készült el a II. fokú határozat a földhivatali hatóságok részéről. Ezért keresetet terjesztettem elő a Debreceni Közigazgatási Bíróságon 2013.10.14.-én, amelyet 30.858/2013 alatt vetek nyilvántartás alá, mert a Szolnoki Törvényszék más közigazgatási szakágú keresetekkel együtt, nem akarta elkülönítve megküldeni, hanem csak ezt az egyet hozta meg végzésben, hogy külön terjesszem elő Debrecenben. A beérkezett keresetlevél nincs okirattal igazolható módja a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság részéről, hogy valóban megküldte-e az alperesi hivatalnak, ugyanis 2. számú végzést hozott. Ugyanezen a számon iktatta a keresetlevelem helyesbítését is.

2013.11.18.-án új számra, 30973/2013-ra érkezett a bíróság, majd időelőttiségre hivatkozva elutasította, mert a hivatal még nem hozott II. fokú határozatot 2013.08.02-2013.11.18.-áig. Összesen 108 napig. Ezért kértem határidő hosszabbítását, amelyet egy tájékoztatásban mindössze annyit írt Dr. Pál Zoltán bíró úr, jogszabályhely megjelölése nélkül, hogy nem adhat.

2013.11.24.-én 121 napra hozta meg a 2013.08.02.-án és a 2013.10.27.-én benyújtott, tehát mindkét fellebbezésemre egyben a 700.036-2/2013 számú II. fokú határozatot. Még a Pp. szerinti ésszerű határidő lejártának is többszöröse a késedelem, mert semmiféle szakhatóságot nem vett igénybe a hivatal.

Idézem a II. határozat 6. oldal, alulról a 3. bekezdése:

„Fellebbező a Hajdú – Bihar Megyei Kormányhivatal Földhivatalánál 2013. augusztus 2. napján 20.073/2013 szám alatt iktatott beadványában jogszabálysértő földhasználati bejegyzések belső ellenőrzés során történő törlését kérte. A hajdú – Bihar Megyei Kormányhivatal Földhivatala kérelmező beadványára valóban csak tájékoztatást adott arra tekintettel, hogy [REDACTED] lakos a határozatról nem értesült, ezért kérelmező az ellen jogorvoslati lehetőség sem vehet igénybe.”

Egy másik bírósági anyaghoz a II. fokú hivataltól származott munkapéldány tartalmának egyezőségére és helyességére az iratban érintett személyek egyetértően válaszoltak. Erre való tekintettel készített a Szolnoki Törvényszék bírója egy illetékesség miatti elutasítást tartalmazó végzést. Mellékeltem a bírósági végzést az iratokhoz. Tehát az egyéb bizonyítást nyer módon és úton jutott a tudomásomra a földhasználati nyilvántartásba történt bejegyzés ténye.

Az alperesi hivatal véleményét osztja mindkét felülvizsgáló bíróság, beleértve a T. Kúriát is, ezért nem tartja mérlegelés tárgyának a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság azon hibás döntését, amellyel nem érkezett újra a 2013.08.02-2014.02.19.-éig a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra beküldött keresetindítás iratait. 197 naptári napban megtörtént bírósági szakban eltöltött időt és eljárási cselekményt mellőz az alperesi hivatal és az eljáró bíróság és a T. Kúria is.

Erre nézve is a fenti idézet, mint bizonyíték alátámasztja, hogy a felülvizsgálat tárgyát képező II. fokú határozatban rögzítve félrevezet a hivatal, és egyezően félre vezet a felülvizsgáló bíróság is, szemben a bíróságok egységes ítélethozatalára kötelező 1/2009. KJE jogegységi határozat tartalmával: „a *Ket.) 109. § (1) és (2) bekezdése alapján a téves formában meghozott közigazgatási döntést, illetve a nem alakszerű formában megjelenő közigazgatási aktust hivatalból a tartalma szerinti eljárásban vizsgálja felül.*”

A T. Kúria a Debreceni Törvényszék, a Debreceni Ítéltábla hatásköri túllépésére nem reagált, és nem tartatja be a bírósággal az 1/2009.Kje jogegységi határozatot, hanem engem marasztal el az I. fokú bíróság eljárási hibájáért, amely ellen nyitva álló jogorvoslati utat nem biztosított az I. fokú bíróság, mert nem tartalma szerint bírálta el a 2013.12.21.-én benyújtott keresetlevelem, határozatot arra nézve nem hozott, utóiratként kezelte.

2013.12.21.-én, bár a címzésben nem helyesen jelöltem meg a bíróságot, valamint a tárgy megnevezését, de a tartalma egyértelmű, és mellékeltem a II. fokú hivatali döntést is, tehát keresetlevélként kellett volna beérkeztetni felülvizsgálat céljából azzal, hogy újraérkeztesse a bíróság.

Külön is írásban hivatkoztam beadványomban a Pp. 132. § (1) bekezdésére, amelynek jogszerűségét a T. Kúria nem ismeri el. A beadvány tartalmával szemben a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem tekintette keresetlevélnek, nem szólított fel hiánypótlásra, hanem utóiratként kezelte. Bár előbb beérkezett 31134/2013 önálló perszámon, majd lehúzta és utóiratként a 30973/2013 aktához csatolta, és megküldött egy tájékoztatás tárgyú, de elutasító végzés tartamú iratot. Ez ellen tett kifogásom sem bírálta el.

2014.01.14.-én postai úton továbbítottam 30 napon belüliségben ugyanazt a keresetlevelet megismételve a Debreceni Járásbíróságnak, aki ismételten a 30973/2013 számú utóiratként kezelte, nem érkezett be új érkeztetéssel keresetlevélnek.

2014.01.14.-én, előző küldeményemmel azonos időpontban, postai úton szintén továbbítottam 30 napon belüliségben ugyanazt a keresetlevelet, amelyet eddig összesen három ízben a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi bírósághoz juttattam el, de ebben az időpontban ezeket a példányokat pedig a Debreceni Körzeti Földhivatal címére is. Tekintettel arra, hogy a T. Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013.10.14-2013.01.14.-éig nem érkezett újra az összes iratot, hanem befejezettek tekintette és irattárba tette, pedig még külön több beadványban, írásban a Pp.-re és jogegységi határozatra való hivatkozással is megjelölve több alkalommal kértem, amit egyáltalán nem teljesített a T. Bíróság, ezzel az eljárási cselekedetével megsértette az Alaptörvény Alapvetés R cikk (2) bekezdésében, valamint a XV. Cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

Továbbá a „24. Cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.” Itt idézett Alapjogi sérelmek a továbbiakban rögzített esetekre is igazak.

2014.02.20.-án panasszal fordultam a Hajdú – Bihar Megyei Főügyészséghez. A H-B M-i Főügyészség megkereste a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot a keresetlevelem miatt. Ezt az ügyészi intézkedést dokumentáltam beadványomban. A keresetlevelem a Kormányhivatal Hajdú – Bihar Megyei Földhivatalától 2014.01.15-2014.02.04.-e helyett 2014.02.19.-én 15 nap késéssel érkezett be, ami ismét jogvesztő hatályú.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivataltól eljuttatott keresetlevelet nem utóiratként, hanem önálló ügyszámon iktatta. Nem tud választ adni arra, hogy a megelőző két azonos tartalommal beérkezett példányokat és a 2013.10.14.-én érkezett példányt és a 2014.02.19.-éig keletkezett iratokat miért nem kezeli önálló keresetlevélnek, vagy előzmény iratoknak, csak és kizárólag utóiratnak fogadta be, ugyanis a 2014. 01.16. napján az érkezett levél, mint okafogyott igényt kezelte, mert nem iktatta új perszámra.

Sem az I. fokú bíróság, sem a T. Kúria nem ad választ arra a bírósági eljárásjogi cselekedetre, hogy a fentebb ismertetettek szerint két különböző címre, 1 perc különbséggel továbbított keresetlevelet, időpontban, de határidőn belül, a keresetlevelem beadása után a bíróság címére beérkezett nem keresetlevélnek érkezett. Ugyanezzel a tartalommal azt a példányt, amelyet, előbbieket követően, ügyészi intézkedés útján került a bíróságra, azt pedig 2014.02.19.-én mégis új perszám alá, önálló keresetlevélnek tekintette. Nem tud elszámolni sem a hivatal, sem a T. felülvizsgáló I. korú bíróság a 2013.10.14-2014.02.19 között eltelt keresetindítás idejével. Hiszen bírósághoz fordultam. Egyetlen hiánypótló határozatot nem küldtek. A T. Kúria sem veszi tekintetbe az érdemi intézkedés nélkül eltelt 126 napot. Ezzel a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megsértette az Alaptörvény XXV. cikkében foglaltakat, mely szerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.*”

Az ügy összes iratát nem helyezte egy lajstromba szemben azzal, hogy az eljárási események 2011.06.06-2014.02.19.-éig megtörténtén ugyanarra a határozatra, ugyanabból a ténybeli alapból kiindulva következtek be. A T. Kúria pedig mert a bíróság nem terjesztette fel a felülvizsgálathoz jelzést követően ítéletében emiatt is engem marasztalt el. Továbbá a hivatal késedelme miatt is, hiszen a hivatali mellékletek ellentmondása feloldását a hivatal a felterjesztést követő időpont után közel 1,5 hónap múlva szüntette csak meg, ami egy újabb beadványhoz vezetett. Az I. fokú felülvizsgálati eljárásban kértem tárgyalás megtartását, amelyet a bíróság szintén nem tett meg. Többek között az okirati nyilvántartás egyezősége megtételére is nyílt volna lehetőségem. Ennél fogva nem nyílt lehetőség a vitatott bizonyítékok feltárására. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezzel, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglaltakat, mely szerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és*

kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Eltérően értelmezte a hivatal és a bíróságok is a Tft. 25/B. § (2) bekezdését. Abban azonban megegyeznek, hogy a szövegértelmezés magyarázata tartalmából nem térnek ki a törvény szövegének minden szavára. Kiemelten is a kötőszavak együttes hatását. A felsorolásra és a kötőszavak jogszabályokban való alkalmazására vagy tiltására és értelmezésére készítette a jogalkotó a 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet a jogszabály szerkesztéséről című IRM rendeletet.

Jogszabályok értelmezésénél sem mellőzhető.

Nem vette figyelembe e fontos szabályt az alperesi hivatal. Megsértve ezzel az Alaptörvény R cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

A T. Kúria 2015.01.28.-án megtartott nyilvános tárgyaláson pedig amikor erre sor került, kéznyújtással jeleztem észrevételemet, de nem kaphattam szót, ezt szóban is kijelentette a Tisztelt Tanács Elnök Úr, ezt követően berekesztette a tárgyalást.

A törvény szövegének vitás mondata az alábbi:

1994. évi LV. törvény a Termőföldről

25/B. § (2) bekezdése „Aki termőföldet használ, köteles a használatot annak megkezdésétől számított harminc napon belül az ingatlanügyi hatósághoz nyilvántartásba vétel céljából – a Kormány e törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletében meghatározott formanyomtatványon (a továbbiakban: bejelentési adatlap) – bejelenteni. Ha a használó nem a tulajdonos, illetve haszonélvezet fennállása esetén nem a haszonélvező, a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak, illetve a haszonélvezőnek is alá kell írnia.”

A 700.036-2/2014 számú határozatból a határozatot meghozó hivatal jogértelmezése, idézetek: 4. oldal, 4-5 bekezdése:

„A Szívességi használatra vonatkozó szabályokat a bejelentés időpontjában a termőföldről szóló 1994. évi LV. Törvény 24/A §-a tartalmazza. A 24/A § (1) bekezdése értelmében a tulajdonos a termőföld vagy tanya használatát közeli hozzátartozójának (Ptk. 685. § b) pont) ingyenesen átengedheti. A Ptk. hivatkozott rendelkezése szerint a gyermek közeli hozzátartozónak minősül.”

„A termőföldről szóló 1994. évi LV. Törvény 24/A §-a a szívességi használat vonatkozásában speciális szabályokat alkalmaz, melynek értelmében a Hajdú – Bihar Megyei Kormányhivatal Földhivatala álláspontja szerint a használat csak és kizárólag a közeli hozzátartozónak engedhető át a tulajdonos hozzájárulása nélkül. Ez következik a már hivatkozott 25/B. § (7) bekezdéséből, hogy a földhasználójának - haszonélvezet fennállása alatt – a haszonélvezőt kell tekinteni, nem pedig a tulajdonost.”

5. oldal 2. bekezdése:

„A haszonélvező a haszonélvezeti jog gyakorlását harmadik személynek ingyenesen minden kötöttség nélkül átengedheti. Visszterhes átengedés esetére azonban a törvény a tulajdonosnak elsőbbséget biztosít. Amennyiben a tulajdonos a dolog használatára – azonos feltételek mellett – igényt tart, az ajánlatnak a tulajdonos részéről történő elfogadása a szerződést létrehozza.”

6. oldal 2. bekezdés:

A földhasználati bejelentési adatlapon nem elegendő csak a földhasználó aláírása, azt a használatba adónak is alá kell írnia, aki vagy maga az ingatlan tulajdonosa, vagy az ingatlan haszonélvezője, azaz egyidejűleg ugyanannak a földrésznek két használatba adója kizárt, ez következik magából a 25/B. § (2) bekezdés már korábban idézett szövegezéséből, mely szerint **Ha a használó nem a tulajdonos,**

illetőleg haszonélvezeti jog fennállása esetén nem a haszonélvező volt, a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak, illetőleg a haszonélvezőnek is alá kellett írnia.

A 30.170/2014/25 számú ítéltől a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi bíróság jogértelmezése:

6. oldal, 6. bekezdés utolsó mondata:

„A felperes által hivatkozott „is” szó ugyanis arra irányul, hogy nem elegendő a bejelentési adatlap esetén a földhasználó aláírása, hanem amellett egy másik személy (jelen esetben a haszonélvező) aláírása is szükséges volt.”

A Kúria Kfv.III.38.103/2014/7 számú ítélete Tft. 25/B. § (2) bekezdés jogértelmezése idézem. 8. oldal 2. bekezdés:

„A jogvita eldöntése szempontjából ügyszempontú jelentőséggel bírt a Tft. 25/B. § (2) bekezdés második mondatának értelmezése, melyet az első fokú bíróság helyesen végzett el. Ez a mondat egy többszörösen összetett mondatnak minősül, melynek nyelvtani, logikai, rendszertani értelmezése egy irányba mutat, vagyis amennyiben a termőföldön haszonélvezet nem áll fenn, úgy a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak kell aláírnia, amennyiben a termőföld haszonélvezeti joggal terhelt, akkor a földhasználó mellett csak a haszonélvezőnek kell aláírnia, a tulajdonosnak nem.”

A Tft. 25/B. (2) bekezdésének a támadott határozatok indokolása szerinti eltérő jogértelmezése következményeként sérülnek az alább idézett alapvető jogaim:

Alaptörvény

XIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Törvény előtti egyenlőség megsértését jelentette az eljárások során az, hogy kérelmeit kérelmezőknek nem határidőben bírálták el, vagy elutasították, vagy azt késve bírálták el, illetve első kereseti kérelmét nem is bírálták el, hanem második kereseti kérelméhez az csak utóiratként került iktatásra.

Az állam

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Jogértelmezése során mind a Hivatal, mind a T. Bíróságok megegyeznek abban az álláspontban, hogy amennyiben egy ugyanazon termőföldterületre tulajdonjog és haszonélvezeti jog is szerepel az ingatlan-nyilvántartásban, úgy összesen két aláírás szükséges, mert haszonélvezeti jog fennállásánál esetén nem kell a tulajdonost megkérdezni akkor, ha a haszonélvező ingyenesen átadja a közeli

hozzátartozónak. Tehát ebben az esetben nem szükséges a tulajdonos hozzájáruló nyilatkozatát sem beszerezni. Ez pedig ellentétes a törvényi rendelkezésekkel:

2013.CXXII. Tv. 46. § (1) *Az erdőnek nem minősülő föld hasznóbérbe adása esetén az alábbi sorrendben elő hasznóbérleti jog illeti meg:*

(2) *A közös tulajdonban álló föld esetében a tulajdonostárs tulajdoni hányadának megfelelő területnek harmadik személy javára történő hasznóbérbe adása esetén az (1) bekezdés b)-g) pontjában meghatározott elő hasznóbérletre jogosultakat - az elő hasznóbérletre jogosultak sorrendjében - megelőzi a földműves tulajdonostárs*

16. Hatósági jóváhagyáshoz nem kötött földhasználati szerződések

2013. évi CXXII. 59. § (1) Nem kell a mezőgazdasági igazgatási szerv jóváhagyása

c) ha a földműves földhasználó közeli hozzátartozója a használatba adó;

(2) *A mezőgazdasági igazgatási szerv kérelemre igazolást állít ki arról, hogy a földhasználati jogosultság megszerzéséről szóló szerződés hatályosságához az e törvény előírásai alapján nem kell a jóváhagyása.*

2013. évi CCXII. Törvény (Fét) Földforgalmi Törvény

36. § (1) Nem kell a mezőgazdasági igazgatási szerv jóváhagyása

d) a közeli hozzátartozók közötti tulajdonjog átruházásához;

CCXII. Tv. 46. § A Földforgalmi törvényben meghatározott földhasználati szerződést közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni. E rendelkezés megsértésével megkötött szerződés semmis.

CCXII. Tv. 48. § (1)¹⁷ *A földhasználati szerződésnek - a Földforgalmi törvényben meghatározottakon túl - tartalmaznia kell a szerződő feleknek, illetve a szerző félnek a 13. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott adatait.*

(2) *A hasznóbérleti szerződésben rögzíteni kell azt is, hogy a hasznóbérlő elő hasznóbérletre jogosult-e. E jogosultság fennállása esetén meg kell jelölni a szerződésben azt is, hogy a jogosultság mely törvényen és az ott meghatározott sorrend mely ranghelyén áll fenn.*

20. Szívességi földhasználat

CCXII. Tv. 68. § (1) *A szívességi földhasználati szerződés alapján a használatba adó a föld használatát, hasznosítását a Földforgalmi törvény szerinti közeli hozzátartozója részére ingyenesen engedi át. A hasznóbérfizetés és a (2)-(4) bekezdésben foglaltak kivételével a szerződő felek jogaira és kötelezettségeire a hasznóbérleti szerződésben részes feleket megillető jogok, illetve terhelő kötelezettségek az irányadók.*

Ellentétben a T. Kúria által is helyben hagyott összes döntéssel, nem írásba foglalása mellőzhető, hanem a hatósági jóváhagyáshoz nem köti a szívességi használatra megkötött szerződéseket, de ott is kell a szerződő felek szerződéses akaratának írásba foglalása. A tulajdonos pedig a bejegyzett jogánál fogva az, mert a részjogosítványait nem szünteti meg az özvegyi hasznélvezeti jog fennállása.

Ez a jogszabályhely az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 165. (1) bekezdésén alapszik, és a jelenleg joghatályos Alaptörvényben foglaltakra alapozva készítette a jogalkotó, amely precízen kimondja szívességi földhasználat esetében azt, hogy abban az esetben a részes feleket megillető jogok vonatkoznak a használatra. Ebbe a jogszabályban kellően világos magyarázattal látja el a Tft. 25/B. §

(2) bekezdésének jogértelmezését. Tehát kifejezetten a tulajdonjogra alapozza a jogszabály a használati jog gyakorlását az ingyenes használat esetére.

Egyezően a fentebb a jogszabályok részben idézett Új Ptk.-ban és az ezt megelőző, de esetemben hatályos Ptk. 165. (1) bekezdésével, a részjogosítvány arra ad felhatalmazást a tulajdonosnak, hogy amennyiben a haszonélvező használati jogot nem gyakorol, nem szedi a hasznát a haszonélvezeti dolognak, továbbá azt nem hasznosítja, úgy a tulajdonos azt megteheti, de csak addig a haszonélvező által meghatározott ideig, ameddig engedélyezi. A földhivatali ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonjog eredeti birtokosi jogcím, a 2014.04.01.-e óta hatályos Ptk. nevesíti, mint főbirtokost. A haszonélvezeti jog származék jog, személyhez kötöten ugyanúgy szintén megnevezi a jelenleg joghatályos Ptk., mint albirtokost. Esetemben mindketten, a földhasználó is és én is az édesanyánkhöz való viszonyunkban azonos minőséggel rendelkező közeli hozzátartozók vagyunk azzal, hogy én vagyok idősebb közel 9 évvel. Egyikünk sem él közös háztartásban az édesanyánkkal. Azonban, nekem pedig mindkét ingatlanon a tulajdonjogom is szakadatlanul fennáll 2007.04.10.-e óta a közhiteles nyilvántartásban, a testvérem nem tulajdonos, semmiféle birtokjoga nincsen teherként bejegyezve a két szántóra.

Ebbe az esetben az özvegyi haszonélvezőre vonatkozó jogszabályi kötelelem kizárólag velem szemben áll fenn, mert a bejegyzett jogomnál fogva a használatra vonatkozó részjogosítványok illetnek meg. A testvéremet azonban nem, mert nem résztulajdonos.

A Törvények és egyéb jogszabályok megalkotásakor a jogszabályok nem lehetnek ellentmondásosak. Ezt bizonyítja az ahogyan az 1959. évi IV. Törvény A polgári törvénykönyvről (Ptk.) című törvény összhangban van az 1994. évi LV. Törvény a Termőföldről, és a 2013. évi CCXIII. Törvény, Az egyes agrártárgyú törvények módosításáról című törvény akkor keletkezett és lépett hatályba, amikor még az 1994. évi IV. Törvény volt hatályban. Tehát a módosított jogszabály nem lehet sem szerkezetileg, sem logikailag eltérő az 1994. évi LV. törvénytől. Idézem a földhasználatra vonatkozó **38. § (1) bekezdését**: „*A föld tulajdonosa, haszonélvezeti jog fennállása esetén a haszonélvező (e fejezetben a továbbiakban együtt: használatba adó) a föld használatát, hasznosítását az e törvényben meghatározott természetes személy, valamint jogi személy javára haszonbérlet, feles bérlet, részesművelés, illetve szívességi földhasználat jogcímén engedheti át az e törvényben meghatározott módon és mértékben.*”

Továbbá az egységes joggyakorlat érdekében kiemelem a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény ide vonatkozó rendelkezéseit az alábbiak szerint:

III. cím

VII. Fejezet

A rendelkezési jog

1. A rendelkezési jog általános szabályai

5:30. § [A rendelkezési jog tartalma]

(1) A tulajdonost megilleti az a jog, hogy a dolog birtokát, használatát vagy hasznai szedésének jogát másnak átengedje, azt biztosítékul adja vagy más módon megterhelje, továbbá hogy a tulajdonjogát másra átruházza vagy azzal felhagyjon.

(2) Ingatlan tulajdonjogával felhagyni nem lehet.

Dologi jog

VIII. cím

5:148. § [A haszonélvezet gyakorlásának átengedése]

(1) A haszonélvező a haszonélvezeti jogot nem ruházhatja át, de a birtoklás, a használat és a hasznok szedése jogának gyakorlását átengedheti.

(2) Ellenérték fejében a haszonélvezeti jog gyakorlását a haszonélvező akkor engedheti át, ha a tulajdonos - azonos feltételek mellett - a dolog használatára, hasznosítására vagy a dolog hasznainak szedésére nem tart igényt.

5:152. § [A tulajdonos jogai a haszonélvezet fennállása alatt]

(5) A haszonélvezeti jog fennállása alatt a tulajdonos a birtoklás, a használat és a hasznok szedésének jogát annyiban gyakorolhatja, amennyiben a haszonélvező e jogokkal nem él.

5:155. § [A haszonélvező kötelezettségei a haszonélvezet megszűnése esetén]

(1) A haszonélvezet megszűntével a haszonélvező köteles a dolgot visszaadni. A haszonélvező a dologban bekövetkezett károkért a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályai szerint felel. A rendeltetésszerű használatból járó értékcsökkenést a haszonélvező nem köteles megtéríteni. Ezzel szemben személyemre a tulajdonos jogcímem következtében, itt a Ptk. 112. § (2) bekezdése értelmében „Az ingatlan tulajdonjogával felhagyni nem lehet.” Ezt az támasztja alá, hogy a tulajdonos mivel eredeti birtokos, mindég birtokos. Innen származik a haszonélvező a birtokjoga, így ő a származék birtokos. A származék birtokos pedig bármikor, feltételek nélkül felhagyhat a birtoklással. Édesanyám ezt úgy tette, hogy írásba is foglalta. Tehát a jogszabály értelmében gyakorlatilag megszűnik a birtokos lenni. Úgy zár ki engem a birtoklásból, hogy ő sem birtokol. Ezzel e részjogosítványaimat is korlátozza. Ezt nem teheti.

A jogalkotás egységes voltára való kötelelem is az Alaptörvény része, amely rögzíti:

T cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az alaptörvénnyel.

Sérült az eltérő jogértelmezés által az Alaptörvény T cikk (3) bekezdése a fent ismertetett magyarázat és az alkalmazott jogszabályok következtében, mert sérültek a részjogosítványaim azáltal, hogy más nem tulajdonossal szemben korlátozza azokat az özvegyi haszonélvező édesanyám.

1. Eltérő jogértelmezés:

Abban a jogértelmezésben, hogy ugyanolyan feltételek mellett igényt tarthat a tulajdonos, mint mindegyik részes társ, fentebb idézett jogszabályi összefüggésekből eredően a szívességi használatra vonatkozóan is, abban az esetben, ha a hozzátartozók részestársaknak tekinthetők, akkor tulajdoni hányad arányában tehetnek ajánlatot. Ebben az esetben egyedül maradok, mert nincs más tulajdonos. Tőlem kérhetne ellenszolgáltatást édesanyám, de azt nem kell megtennie, hiszen ingyenesen biztosítja a dolog teljes hasznát a bejegyzett özvegyi joga.

Ezért rögzíti a jogszabály azt, hogy 3. személlyel szemben van ennek a megoldásnak létjogosultsága. Édesanyám szívességi használatot ajánlott fel élete végéig. Ezzel azt a rögzítette, hogy amíg él, addig nem tart igényt a dolog hasznára.

Kizárólag az a törvény célja, hogy a haszonélvezeti dolog a haszonélvező létfenntartását hivatott biztosítani. Már pedig a használat természete szívességi, tehát ingyenes, akkor pedig ellentétessé vált a törvény céljával. Ennek a szerződésnek a ráutaló magatartással történő megvalósulását kényszeríti rám a jogesetem minden érintette. Ez azért szabálytalan, mert nem engedi érvényesíteni, törvény által biztosított részjogosítványaimat

Ha a használati jog gyakorlásának igényérvényesítését kéri egy másik, de nem tulajdonos közeli hozzátartozó azzal, hogy igényt tart az ingyenes használatra a haszonélvező élete végéig, és abba a haszonélvező beleegyező írásban tett hozzájárulását is rögzíti, akkor esetemben ismételtelen nem érvényesül az alaptörvény által is biztosított jogegyenlőség, mint tulajdonost megillető elő használati jog.

Azon oknál fogva, mert velem szemben a tulajdonomhoz való birtokjogomnak a használatra vonatkozó részjogosítványai teljességgel korlátozva lenne nem édesanyám, hanem a közeli hozzátartozó személye által, mert ő azokat is korlátozza. Ezt sem a haszonélvező, sem senki nem teheti meg, mert a jogszabály arra nem ad felhatalmazást.

Csak azt az egyetlen utat hagyja nyitva az összes meghozott döntés, és azt is bírói mérlegelésre bízva, hogy kérhetem a haszonélvezeti jog korlátozását. Azt az utat, amelyeket bárki bíróság, vagy azzal egyenértékű joghatóság által érvényesíthet, azt csak és kizárólag nekem nem engedélyezi egyetlen döntés sem. Ezzel is az eddigiekhez hasonlóan sérül a használati jogom részjogosítványaihoz való joga.

Ezért az az álláspontom, hogy az eltérő jogértelmezés következményeként engem az 1/1 hányadban tulajdonost, **szolgaságban tart** a haszonélvezeti dologra tekintettel **haszonélvező édesanyám, a testvérem**, mint mindkettőnk közeli hozzátartozója, beleértve mindegyik **meghozott határozatot és ítéletet** mert azzal, hogy a haszonélvező nem tart igényt a dolog használatára és a hasznára sem, de engem eltiltanak a használatától és a hasznosítástól is, most már a T. Kúria ítélete következtében is sérül a tulajdonomhoz való jogom, mert a részjogosítványom teljes korlátozása áll a döntésekben, melyet semmiféle okirat nem támasztja alá. Ítéletbe foglalt ráutaló magatartással ingyenes átadással ingyenes szolgálatra kényszerítenek, amely ellenkezik az Alaptörvénnyel. Alaptörvény III. cikk (1) Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.

A Tft. 25/B. (2) bekezdése eltérő jogértelmezése a 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet és az „illetve” szó a Tudományos és Magyar Szavak Köznyelvi Értelmező Szótára jelentéstani értelmezése szerint:

„Időnként az „és”, időnként a „vagy” szavak helyettesítésére használják. Azonban pl. jogszabály értelmezésekor ez egyáltalán nem mindegy. Az „illetve” valóban többféle funkciót láthat el, ezért többértelműséget okozhat. Ezért rendelet született arról, hogy 'Az illetve kötőszó jogszabály tervezetében csak más egyértelmű nyelvi megfogalmazás alkalmazhatatlansága esetén alkalmazható.’”

61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet

5. § (3) Ha a rövid megjelölés a felsorolás elemeire együttesen vonatkozik, a további együttes használatra az „a továbbiakban együtt:” kifejezéssel kell utalni.

7. § (1) Felsorolás alkalmazása esetén egyértelművé kell tenni, hogy a felsorolás elemei közül

- a) valamennyinek teljesülnie kell,
- b) egyik sem teljesülhet,
- c) pontosan egynek kell teljesülnie vagy
- d) legalább egynek teljesülnie kell

(a továbbiakban: a felsorolás elemei közötti logikai kapcsolat) a joghatás kiváltásához.

(2) A felsorolás elemei közötti logikai kapcsolatot

- a) a mondatnak a felsorolást megelőző vagy követő szövegrészében,
- b) a felsorolás utolsó előtti eleméhez fűzött kötőszóval,
- c) - ha a b) pont nem alkalmazható - a felsorolás több eleméhez fűzött kötőszóval vagy
- d) a felsorolástól különálló mondatban

kell megállapítani.

(3) Az „illetve” kötőszó jogszabály tervezetében csak más egyértelmű nyelvi megfogalmazás alkalmazhatatlansága esetén alkalmazható.

(4) Az „illetőleg” kötőszó a jogszabály tervezetében nem alkalmazható.

(5) Az „és” és a „vagy” kötőszó írásjellel összekapcsolva vagy közvetlenül egymást követően a jogszabály tervezetében nem alkalmazható.

7. § (3) bekezdése: Az „illetve” kötőszó jogszabály tervezetében csak más egyértelmű nyelvi megfogalmazás alkalmazhatatlansága esetén alkalmazható.

A vitatott mondatot kiemelt és aláhúzott:

Tft. 25/B. § (2) bekezdése „Aki termőföldet használ, köteles a használatot annak megkezdésétől számított harminc napon belül az ingatlanügyi hatósághoz nyilvántartásba vétel céljából – a Kormány e törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletében meghatározott formanyomtatványon (a továbbiakban: bejelentési adatlap) – bejelenteni. Ha a használó nem a tulajdonos, illetve haszonélvezet fennállása esetén nem a haszonélvező, a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak, illetve a haszonélvezőnek is alá kell írnia.

Jogvita: Hány aláírást kell tartalmazni a fenti jogszabályban felsorolt három személy esetén akkor, ha nem a tulajdonos és nem a haszonélvező a földhasználó?

Jelentéstani és mondatszerkezeti szempontból valóban többszörösen összetett mondat, amelyet vessző, és valamilyen kötőszó kapcsolja egy értelmezésbe. A felsorolás tagmondaton belül is lehet előbbivel megegyezően ugyanúgy vesszővel, mint kötőszóval, azzal a különbséggel, hogy a kötőszó elé a tagmondatban álló felsorolás elemei közzé nem teszünk vesszőt.

Vegyük sorra a mondatban elfoglalt tagmondatokat:

1. Ha a használó nem a tulajdonos,
2. illetve haszonélvezet fennállása esetén nem a haszonélvező,
3. a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak,
4. illetve a haszonélvezőnek is alá kell írnia.

Tehát négy tagmondatból álló többszörösen összetett mondat a fenti vitatott jogszabály.

Fontos része a vizsgálatnak a kötőszavak száma.

Tagmondatokat összekötő kötőszavak:

Ha, illetve, illetve, is;

A felsorolásban részt vevő kötőszók közül kettő a ha, valamint az is tagmondatbeli elemeket kötnek össze. Az illetve pedig mindkét esetben tagmondatot köt össze.

A 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet kimondja, hogy

(3) Az „illetve” kötőszó jogszabály tervezetében csak más egyértelmű nyelvi megfogalmazás alkalmazhatatlansága esetén alkalmazható.

Ez a döntés abból következik, hogy az illetve szónak két jelentéstartalmat tulajdonít a **Tudományos és Magyar Szavak Köznyelvi Értelmező Szótár** „illetve” szóhoz fűzött magyarázatot.

Idézem: „Időnként az "és", időnként a "vagy" szavak helyettesítésére használják. Azonban pl. jogszabály értelmezésekor ez egyáltalán nem mindegy. Az "illetve" szó valóban többféle funkciót láthat el, ezért többértelműséget okozhat. Ezért rendelet született arról, hogy „Az illetve kötőszó jogszabály tervezetében csak más egyértelmű nyelvi megfogalmazás alkalmazhatatlansága esetén alkalmazható.”

Ennek a kétséget támasztó állapotnak a kizárása érdekében a **61/2009. (XII. 14.) IRM rendelettel** gondoskodott a jogalkotó.

Az „illetve” kötőszó elkerülést kéri. Vitamentes forma alkalmazásához köti. Az eddig megalkotott, de vitára okot adó állapottal kapcsolatban, mivel a magyar nyelv logikája lehetőséget biztosít, és az egyértelműséget is garantálja, ezért a felsorolásra vonatkozó kötőszavak értelmezésével egészíti ki a jogszabályok értelmezését. Ez pedig a **61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet** (2) bekezdése a felsorolás elemei közötti logikai kapcsolatot,

b) a felsorolás utolsó előtti eleméhez fűzött kötőszóval,

határozza meg.

Tehát az igaz és hamis állításokat jelentő logikai kapcsolatban az utolsó kötőszó az is.

Az is kötőszó az vizsgálja, hogy mikor teljesül a feltétel, amely a mondat első szava a „ha” szó fejezi ki.

A **61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet** (2) bek. b) pontja azt határozza meg, hogy a felsorolás utolsó előtti eleméhez fűződő kötőszó által teljesül a mondat logikája.

A mondat logikájából következően a vizsgált tény az volt, hogy a bejelentési adatlapot hány személynek kell aláírni akkor, ha nem a tulajdonos, és nem a hasznélvező a földhasználó.

A jogalkotó abból indul ki, hogy ki az eredeti birtokos, és ki a származékbirtokos. Azt veszi figyelembe, amit sajnos esetemben nem ismertek el a döntéshozók, hogy a rész jogosítványom nem korlátozhatja a származékbirtokos abban az esetben, ha ő tevőlegesen felhagy a birtoklással, a hasznok szedésével úgy, hogy a használatot ingyenesen engedi át.

Esetemben akkor igaz logikai állapot, vagyis az, hogy mikor teljesül a földhasználati lap fenti szabály által történő hiánypótlást nem igénylő hibátlanul kitöltött állapota, ha a 3. és a 4. tagmondat állítása is igaz.

„...a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak, illetve a hasznélvezőnek is alá kell írnia.”

Úgy is értelmezhető:

...a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak, **vagy** a hasznélvezőnek is alá kell írnia.

...a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak, **és** a hasznélvezőnek is alá kell írnia.”

Írhatjuk abban a megfogalmazásban is:

...a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak is alá kell írnia.

... bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak alá kell írnia.

Ebben az utóbbi két esetben egyik értelmezésben sem érthető az, hogy nem kell a tulajdonosnak aláírni. Akár ott áll az is szó megerősítés képen, akár nem.

Egyik értelmezésben sem érthető az, hogy nem kell a tulajdonosnak aláírni. Akár ott áll az is szó megerősítés képen, akár nem.

Nem az az eldöntendő kérdés, hogy kell-e aláírni a tulajdonosnak, mert a tulajdonos és a földhasználó között nincs kötőszó, akkor pedig minden esetben az egymáshoz való viszonyuk mellérendelt, tehát mindkettő jelen van az eseményben. Ezt a „mellette” helyhatározó szóval ki is emeli a jogalkotó. Amennyiben nem használnánk a mellette szót, akkor vesszőt kellene közé tenni. A vessző pedig felsorolásban minden esetben és kapcsolatot jelent, ez pedig egyenrangú, mellérendelő jogviszony. A hasznélvező a következő tagmondatban szerepel, akkor van jelen az eseményben, ha az illetve szó és jelentéssel bír. Erre utal az is kötőszó. Amennyiben a vagy jelentés szerinti értelmezést kap, abban az esetben nem kell aláírnia. A **61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet** (2) bek. b) pontja értelmében behelyettesítve az is kötőszót, abból arra a következtetésre jutunk, hogy a felsorolás utolsó előtti elemét figyelembe kell venni. Tehát duplán kiemelte a jogalkotó. Egyszer a mellette helyhatározó

szóval rendeli mellé a tulajdonost a földhasználónak, másodszer pedig az is kötőszóval szintén meghatározza a figyelembe veendő felsorolási elemet, ebben a mondatban a tulajdonost.

Eltérő jogértelmezés az alábbiakban áll:

A tulajdonos eredeti birtokos, míg a haszonélvező származékos birtokos, aki az eredeti birtokostól származtatja a birtokjogát. Ő bármikor felmondhat a birtoklással minden ellenszolgáltatás nélkül, a tulajdonos ingatlan esetében azt nem teheti meg.

Az első és a második tagmondat azt tartalmazza, hogy nem a tulajdonos és nem a haszonélvező a földhasználó, hanem egy harmadik személy. Tehát három érintettje van a jogviszonynak.

A 3. tagmondatot minden döntéshozó úgy értelmezi, hogy ott a tulajdonosnak nem kell aláírni, mert a haszonélvezővel való vagylagos kapcsolat azt helyettesíti. Azonban az egy tagmondatban álló előforduló felsorolásban földhasználó és a tulajdonos között nem áll fenn vagy kapcsolat, mert a „mellette” szó határozza meg a kialakult logikai állapotot. Az pedig nem választást lehetőségét jelenti, hanem a felsorolás elemeinek egyidejű teljesülését, ami és kapcsolat. Ebben a tagmondatban az állítás akkor igaz, ha a felsorolás mindkét eleme igaz. Ha a felsorolás bármelyik eleme hamis, akkor a mondat logikailag felépített értelme hamis. Ha az állítás hamis, akkor a 4. tagmondat állítása hiába igaz, mert az állítás akkor teljesül, ha az adatlap hiánytalan, az pedig akkor igaz, ha minden „és” feltétel teljesül. Ez a feltétel pedig a törvény szövegében kizárólag a földhasználó és a tulajdonos között áll fenn. A 3. elem a haszonélvező a felsorolás mindkét elemével együttesen áll és kapcsolatban de csak akkor, ha az „is” szót rávonatkoztatjuk.

A 3-4. tagmondat logikai felépítése esetében az igaz és a hamis állapot kialakulásában való eltérő értelmezést állított fel minden döntéshozó azzal, hogy a 3. tagmondatban nem vette figyelembe a felsorolás két eleme, a földhasználó mellett a tulajdonos között álló „és” kapcsolatot. Kizárólag a 4. tagmondatban a második „illetve” és a felsorolás harmadik, a haszonélvező szóval azonosítható tagja után álló „is” kötő szóval jelölt „és” kapcsolatot értelmezte a keletkezett joghatásban.

Alkotmányjogi panaszom elbírálásához **2. szám** alatti mellékletként csatolom a bírósági iratokról készített iratlistát, melynek a karikázott iratokat **3-46. sorszám** alatt csatolom.

Budapest, 2015. október hó 19.

Tisztelettel,

Mellékletek:

- bírósági iratlista (2. sz.)
- egyéb releváns iratok (3-46.)